

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o **maloletého D. R., nar. X. a maloletú D. R., nar. X.**, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, pochádzajúcich z matky I. R., rod. F., nar. X., bývajúcej V.K. a otca Ľ. R., nar. X., bývajúceho V.K., toho času bývajúceho V., **o úpravu rodičovských práv a povinností**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 25 P 75/2009, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. januára 2010 sp.zn. 1 CoP 29/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie otca **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 1. októbra 2009 č.k. 25 P 75/2009-51 určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého D. R., nar. X. po 80 eur mesačne za obdobie od 1.1.2008 do 31.12.2008 a počnúc od 1.1.2009 do 14.5.2009 po 100 eur mesačne a na výživu maloletej D. R., nar. X. po 70 eur mesačne, počnúc od 1.1.2008 do 14.5.2009. Dlh na výživnom za obdobie od 1.1.2008 do 14.5.2009 u maloletého D. v sume 1 713 eur a u maloletej D. v sume 1 323 eur povolil otcovi splácať mesačnými splátkami po 20 eur na každé dieťa, teda spolu 40 eur mesačne, ktoré bude platiť spolu s bežným výživným až do jeho úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove na odvolanie otca maloletých detí rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o bežnom výživnom potvrdil a vo výroku o dlžnom výživnom zmenil tak, že dlh na výživnom za obdobie od 1.1.2008 do 14.5.2009 u maloletého D. v sume 1 258 eur a u maloletej D. v sume 1 005 eur povolil otcovi splácať mesačnými splátkami po 10 eur

na každé dieťa, teda spolu 20 eur mesačne až do jeho úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil vecnou správnosťou a v plnom rozsahu sa stotožnil s jeho odôvodnením v tejto časti. V časti týkajúcej sa nedoplatku na výživnom odvolací súd poukázal na nesprávny výpočet dlžného výživného súdom prvého stupňa, preto výrok rozsudku v tejto časti zmenil v súlade s jeho výpočtom. Pri rozhodovaní o trovách konania poukázal na skutočnosť, že sa jedná o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu a v takom prípade nemá žiaden z účastníkov právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal otec maloletých detí včas dovolanie, v ktorom poukázal na vady konania, ktoré mali podľa názoru dovolateľa za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nesúhlasil so závermi, ku ktorým dospeli vo svojich rozhodnutiach súdy prvého a druhého stupňa a žiadal, aby ho súd zaviazal na platenie minimálneho výživného, nakoľko stále nemá zamestnanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým prvostupňový súd vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Osobitne však treba zdôrazniť, že v zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení

alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V prejednávanej veci je predmetom súdneho konania určenie vyživovacej povinnosti otca k svojim maloletým deťom. Tento predmet konania nemožno podriaadiť pod žiadnu z výnimiek z neprípustnosti dovolania vyjadrenú v § 238 ods. 4 O.s.p., preto je prípustnosť dovolania v predmetnej veci výslovne vylúčená.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia. Napokon dovolateľ vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietal.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie otca podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez možnosti preskúmania dovolaním napadnutého rozsudku po vecnej stránke.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože dovolateľovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. novembra 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová